

DECIZIA nr. 407 / 14.06.2016
privind soluționarea contestației **SC X SRL**,
înregistrată la DGRFPB sub nr. x/24.02.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, prin adresa nr. xAIF/23.02.2016, înregistrată la DGRFPB sub nr. x/24.02.2016, completata cu adresa nr. x AIF/31.03.2016, înregistrată la DGRFPB sub nr. x/04.04.2016 si cu adresa înregistrata la DGRFPB sub nr. x/MR/30.05.2016, cu privire la contestația formulată de **SC X SRL**, cu sediul în București, Bd. T nr. , corp , et. , sector 6.

Obiectul contestatiei, înregistrata la D.G.A.M.C. sub nr. x/11.02.2016, completata cu adresa înregistrată sub nr. x/25.03.2016 si cu adresa înregistrata la DGRFPB sub nr. x/02.06.2016, îl constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul D.G.A.M.C., în baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016, ambele comunicate sub semnatura în data de 04.02.2016, cu adresa nr. x AIF/04.02.2016, prin care s-au stabilit obligatii fiscale de plata în suma totala de t lei, din care societatea contesta obligatii fiscale în suma de y lei, astfel:

- impozit pe profit	y lei
- accesorii aferente	y lei
- taxa pe valoarea adaugata	y lei
- accesorii aferente	y lei

Având în vedere prevederile art. art.268 alin.(1), art. 270 alin.(1) si art.272 alin.(1) si alin.(2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

I. Prin contestatia formulata împotriva deciziei de impunere nr. x/03.02.2016 si raportului de inspectie fiscala pentru obligatiile fiscale suplimentare de plata în suma totala de y lei reprezentând impozit pe profit si accesorii aferente în suma de y1 lei si TVA si accesorii aferente în suma de y2 lei si prin adresele de completare a contestatiei, SC X SRL aduce următoarele argumente:

1. Motivul de fapt, temeiul de drept si dovezile privind impozitul pe profit si accesoriiile în suma totala de y1 lei.

Având în vedere dimensiunea productiei anuale de confectii textile a companiei (minim x bucati produse anual) si numarul de clienti, în structura organizatorica a societatii nu exista departamentele comercial si de marketing, care sa asigure continuitatea activitatii, fapt pentru care s-a decis externalizarea activitatilor de gestiune a clientilor existenti, vanzarea produselor si serviciilor x, gestionarea comenzilor, negocieri/vizite/intalniri, atragerea de noi clienti, fiind apreciata ca oportuna încheierea contractului de prestari servicii cu compania M B Ltd .

Cheltuielile efectuate în baza contractului reprezinta sub 1% din cifra de afaceri a societatii sub nivelul practicat pe piata de profil din Romania si din UE fiind cheltuieli de "marketing, studiul pietii, promovarea pe pietele existente sau noi", conform contractului de

prestari servicii incheiat si rapoartelor de lucru prezentate echipei de inspectie fiscala in urma solicitarii inregistrate sub nr. x/16.11.2015, ca justificare a prestarii efective a serviciilor realizate, cheltuieli deductibile, conform art.21 alin.1 si alin.2 lit.i din Codul fiscal.

Aceste cheltuieli nu pot fi incadrate in dispozitiile art.21 alin.4 lit.m din Codul fiscal si pct.48 din Normele metodologice de aplicare nefiind indeplinite cele 2 conditii cumulative precizate.

Dovezile pe care se intemeiaza contestatia reprezinta contractul incheiat si rapoartele de lucru ale M B Ltd.

Abordarea organelor de inspectie fiscala incalca principiul proportionalitatii consacrat de jurisprudenta CJUE.

Pe cale de consecinta, X SRL nu datoreaza debitul si accesoriile in valoare totala de y1 lei.

2. Motivul de fapt, temeiul de drept si dovezile privind TVA si accesoriile in suma totala de y21 lei.

In perioada 2010-2012, intre X si SARL F Paris din Franta au fost derulate relatii de afaceri care au generat o cifra de afaceri in valoare totala de t euro -x facturi si livrari aferente pentru x articole de imbracaminte, declarate prin declaratiile fiscale 300 si 390, in fapt prestari servicii (manopera) specifice activitatii de lohn, care initial s-au derulat in baza contractului nr.x/15.02.2010 in valoare de t euro pentru x buc in perioada 15.02.2010-15.02.2011, in conditiile CIP Paris, supus regulilor internationale INCOTERMS.

Transportul a fost efectuat de F , ceea ce a condus la modificarea conditiei de livrare in Ex Works, fapt demonstrat de intocmirea facturilor de transportatori direct catre F Paris.

Dupa finalizarea contractului, partile au convenit sa continue colaborarea pe baza de comanda ferma (contract in forma simplificata) urmata de executare pana in 2012, practica utilizata in domeniul industriei textile.

In raportul de inspectie fiscala aceste relatii comerciale sunt prezentate complet eronat, precizandu-se ca operatiunile s-au derulat in baza contractului nr. x/15.02.2010, aspect contrazis de diferenta intre valoarea contractului si cifra de afaceri totala realizata cu acest client.

Pe parcursul inspectiei fiscale X a pus la dispozitie documentele aferente serviciilor prestate, respectiv: facturi, comenzi ferme, CMR-ri, nefiind vorba de livrari de bunuri, cum eronat au retinut organele de inspectie fiscala, aspect probat cu documente si pentru care este aplicabil art.133 alin.2 din vechiul Cod fiscal.

In urma solicitarii CMR pentru x de facturi in valoare totala de s lei, pentru care inspectia fiscala a observat ca nu erau completate la rubrica 24 "receptia marfii", F Paris a returnat x CMR, in copie, avand aplicata stampila la rubrica 24 "receptia marfii", puse la dispozitia echipei de control.

Desi X nu trebuia sa pastreze CMR-ri, in original, nefiind parte din contractul de transport, prin adresa nr.x/15.01.2016 a solicitat: prelungirea termenului pentru prezentarea CMR, in original; efectuarea de verificari suplimentare cu autoritatea competenta din Franta; dispunerea de verificari incrucisate la societatile care au facut transportul; suspendarea inspectiei fiscale.

Prin adresa din 27.01.2016, DGAMC a refuzat fara justificare solicitarea X dovedind ca nu intentioneaza sa stabileasca starea de fapt fiscala (reala) si/sau realitatea operatiunilor economice derulate.

In urma demersurilor a obtinut de la transportatori x CMR, parte in original, parte cu mentiunea «conform cu originalul», cu semnatura si stampila transportatorului si x CMR-ri de la F in vederea reconstituirii documentelor si au fost transmise inspectiei fiscale pana la 25.01.2016, anterior emiterii raportului de inspectie fiscala.

In plus, inspectia fiscala nu a constatat neconcordanțe între livrarile și achizițiile întarcomunitare, iar existența codului valid de TVA al clientului din Franța sunt dovada că bunurile au parasit efectiv teritoriul statului membru de livrare, conform precizărilor din Decizia CEJ în cauza C-409/04 Teleos.

X nu are cunoștința de existența unei fraude în legătură cu tranzacțiile, fapt demonstrat cu demersurile societății în vederea stabilirii stării de fapt fiscale, cu faptul că bunurile pentru care a prestat servicii de manoperă la cererea clientului au fost livrate brandurilor internaționale (Kookai, Zara) și cu plățile efectuate.

Abordarea organelor de inspectie fiscala încalca principiile fundamentale de drept comunitar-neutralității TVA, proporționalității, securității juridice-invocate de CJUE.

Temeiul de drept: OMEF 2421/2007; art.143 alin.1 lit.c din Codul fiscal; cazul C-409/04 Teleos.

3. Motivul de fapt, temeiul de drept și dovezile privind TVA și accesoriile în suma totală de 22 lei.

În anul 2011, X a solicitat C-S Imobiliar, proprietarul clădirii în care își desfășoară activitatea de producție să construiască pentru uzul său un depozit pentru materii prime.

Pentru finalizarea investiției, C-S a contractat un credit bancar și a construit hală în proporție de 90%.

X a cumpărat depozitul în stadiul în care se afla și a preluat creditul bancar contractat de C-S.

În data de 21.05.2012, X a fost încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare cu R R SRL, privind vânzarea construcției provizorii și concomitent contractul de custodie cu R R pentru depozitarea și conservarea elementelor componente în urma demolării.

X nu a fost implicat fizic în operațiunile de demontare, încărcare, transport, depozitare, conservare a halei.

În cele 2 draft-uri ale RIF, din 18.01.2016 și 21.01.2016, echipa de inspectie fiscala a invocat ca temei de drept art.128 alin.1 și alin.4 lit.d din Codul fiscal, iar în RIF din data de 03.02.2016 nu mai este invocat art.128 alin.4 lit.d.

Verso are dreptul de deducere a TVA aferentă achiziției de la C-S conform art.145 alin 2 lit.a din Codul fiscal.

În speta trebuie ținut cont și de hotărârile CJUE în cauzele C-268/83 Rompelman și C-110/94 Inzo.

4. Alte aspecte

a. Dreptul de a fi informat pe parcursul inspectiei fiscale, conform art.130 din Codul fiscal: deși inspectia fiscala a durat 4 luni și jumătate i-a fost prezentat un draft-ul al RIF în data de 18.01.2016 și în data de 21.01.2016 un nou draft, iar varianta finală conține temeuri de drept diferite față de cele 2 draft-uri.

b. Solicitari nerezonabile: prin adresa nr. x/12.01.2016 echipa de inspectie fiscala a solicitat x CMR, cu stampila în original și a acordat 24 ore pentru prezentarea acestora.

c. Documente aparent similare, dar diferite ca formă și conținut: procesul verbal pus la dispoziție în data de 27.01.2016 aparent același cu cel încheiat în data de 18.01.2016 este diferit ca formă și conținut de primul.

d. Consecințe ale modului de efectuare a inspectiei fiscale și de emitere a deciziei de impunere fără a suspenda inspectia fiscala pentru a stabili starea de fapt reală conduce la intrarea în incapacitate, pierderea de locuri de muncă pentru salariații X și pentru cei ai furnizorilor, pierderi de venit la bugetul de stat datorită închiderii activității X.

e. Introducerea societăților care au efectuat transporturile aferente celor x de facturi, în temeiul art.275 din Legea nr.207/2015.

f. Audierea reprezentantilor societatii inaintea solutionarii contestatiei, in temeiul art.275 alin 2 si art.9 din Legea nr.207/2015 si proba cu inscrisuri.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MC x/03.02.2016, Activitatea de inspectie fiscala din cadrul D.G.A.M.C. a stabilit, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016, pentru perioada 01.01.2009–31.12.2014, obligatii fiscale de plata in suma totala de t lei, din care societatea contesta obligatii fiscale in suma de y lei, astfel:

- impozit pe profit	y lei
- accesorii aferente	y lei
- taxa pe valoarea adaugata	y lei
- accesorii aferente	y lei

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatară, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

SC X SRL are ca principal obiect de activitate «Fabricarea altor obiecte de îmbracaminte (exclusiv lenjeria de corp)» - cod 1413.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul D.G.A.M.C. a efectuat inspectie fiscala la SC X SRL, din punct de vedere al impozitului pe profit, pentru perioada 01.01.2009-31.12.2014 si al TVA, pentru perioada 01.10.2010-31.12.2014, in vederea solutionarii decontului de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare nr. x/07.07.2015, in suma de z lei, cu control ulterior.

In baza constatarilor consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MC x/03.02.2016, prin care s-a stabilit obligatii fiscale de plata in suma totala de t lei, din care societatea contesta suma de y lei, reprezentand: impozit pe profit in suma de y1 lei si accesorii aferente in suma de y1 lei, precum si taxa pe valoarea adaugata in suma de y2 lei si accesorii aferente in suma de y2 lei.

3.1. Referitor la aspectele de procedura

Cauza supusa solutionarii este daca sunt intemeiate motivele invocate de contestatara cu privire la modul de desfasurare a inspectiei fiscale .

In fapt, prin contestatia formulata SC X SRL invoca o serie de aspecte privind modul de desfasurare a inspectiei fiscale, respectiv: lipsa informarii asupra constatarilor rezultate, pe parcursul inspectiei fiscale; acordarea unui termen nerezonabil pentru prezentarea CMR-urilor, cu stampila in original; prezentarea de documente privind constatarile efectuate care contin motivatii diferite; refuzul de a suspenda inspectia fiscala pentru a stabili starea de fapt fiscala si realitatea economica.

In drept, conform art.6, art.9, art.94, art.104, art.105, art.107 si art.109 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare si Normelor metodologice, aprobate prin HG nr.1050/2004:

Codul de procedura fiscala:

"Art. 6 - Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză."

"Art. 9 - Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei."

"Art. 94 - Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor de obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse; (...).

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

(...);

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;

g) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;

i) efectuarea de investigații fiscale potrivit alin. (2) lit. a); (...)."

„Art. 104 - Durata efectuării inspecției fiscale

(...).

(4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta."

"Art. 105 - Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Normele metodologice:

102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

102.2. Când este necesar, organul de inspecție fiscală va anexa la actul de inspecție fiscală copii de pe documentele care au stat la baza constatărilor efectuate cu ocazia inspecției. Dispozițiile art. 54 din Codul de procedură fiscală sunt aplicabile.

Codul de procedura fiscala:

“Art. 107 - Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală. (...).

(4) Contribuabilul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale. (...).”

“Art. 109 - Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere factual și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate; (...).”

Prin urmare, în cadrul inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să procedeze la examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impozitare, precum și să solicite documente și informații în vederea stabilirii corecte a bazei de impunere și a diferențelor obligațiilor fiscale datorate.

Totodată, pe parcursul desfășurării inspecției fiscale contribuabilul este informat cu privire la aspectele constatate în timpul inspecției fiscale, iar la finalizarea acesteia i se prezintă proiectul de raport de inspecție fiscală, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție fiscală.

Fata de cele mai sus prezentate rezulta că sunt neintemeiate motivațiile societății cu privire la modul de desfășurare a inspecției fiscale, din următoarele motive:

1. Referitor la dreptul societății de a fi informat pe parcursul inspecției fiscale:

Din constatările înscrise în raportul de inspecție fiscală și din documentele existente în dosarul contestației rezulta că societatea a fost informată pe parcursul inspecției fiscale cu privire la constatările efectuate în timpul inspecției fiscale, aspect demonstrat prin adresele înaintate societății prin care au fost solicitate documente și informații în vederea stabilirii stării de fapt fiscale (nr.x/16.11.2015, nr.x/02.12.2015, nr.x/03.12.2015 nr.x/15.12.2015, nr. x/12.01.2016) și notelor explicative din data de 04.11.2015, din data de 25.11.2015 și din data de 12.01.2016 prezentate inspecției fiscale.

Draft-ul raportului de inspecție fiscală a fost înaintat societății în data de 18.01.2016 nefiind diferit față de cel din 21.01.2016 din punct de vedere al constatărilor și bazei de impozitare.

Din modul de întocmire a actelor administrative fiscale rezulta că, organele de inspecție fiscală au analizat toate argumentele și dovezile prezentate de societate în procedura de ascultare a contribuabilului, aspect care rezulta din cap. VI – Discuția finală

cu contribuabilul la raportul de inspectie fiscala emis in data de 21.01.2016, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala.

Prin adresa inregistrata la SC X SRL sub nr.x/18.01.2016, echipa de inspectie fiscala a instiintat societatea cu privire la stabilirea discutiei finale asupra constatarilor inspectiei fiscale in data de 21.01.2016, ora 11, fiind inaintat si proiectul raportului de inspectie fiscala.

Prin Minuta incheiata la societate la data de 21.01.2016 s-a finalizat discutia finala si a fost prezentat punctul de vedere organelor de inspectie fiscala.

Prin urmare, contrar sustinerilor societatii, aceasta si-a exprimat punctul de vedere asupra constatarilor organelor de inspectie fiscala, in conformitate cu art.107 din Codul de procedura fiscala, aspect care reiese din adresa nr.x/21.01.2016, motiv pentru care este nejustificata afirmatia societatii potrivit careia nu a fost informata pe parcursul inspectiei fiscale.

2. Referitor la solicitarea intr-un timp nerezonabil a CMR-urilor in original si la prezentarea de documente aparent similare dar cu continut diferit:

Cu privire la acordarea unui termen de 24 ore pentru prezentarea celor x CMR-uri cu stampila in original :

Din precizarile organelor de inspectie fiscala si din documentele existente in dosarul contestatiei rezulta ca acestea au solicitat, atat verbal cat si in scris, prin adresele nr.x/02.12.2015 si nr.x/15.12.2015 inregistrate la societate, documentele obligatorii privind justificarea scutirii de TVA aferenta livrarilor intracomunitare efectuate catre clientul din Franta, in conformitate cu prevederile OMFP nr.2421/2007, in caz contrar societatea neavand dreptul sa aplice scutirea de TVA.

Totodata, cu adresa nr. x/12.01.2016 s-a revenit la solicitarile transmise anterior.

Cu privire la prezentarea in data de 18.01.2016 si 27.01.2016 a doua procese verbale cu continut diferit:

Din precizarile organelor de inspectie fiscala se retine ca, in timpul inspectiei fiscale a fost intocmit Procesul verbal de control inregistrat in registrul unic de control al societatii, la pozitia x/18.01.2016 si la DGAMC-AIF sub nr.x/26.01.2016, nefiind semnat de contribuabil, conform celor mentionate la cap.V-Alte constatari-din RIF nr.F-MC x/03.02.2016.

Mai mult, se retine faptul ca, in procesul verbal au fost consemnate constatari care au fost preluate in raportul de inspectie fiscala ce a stat la baza deciziei de impunere, contestata.

Ca atare, sunt nejustificate motivele invocate de contestatara privind aspectele de mai sus.

3. Referitor la refuzul nejustificat de suspendare a inspectiei fiscale:

Asa cum s-a retinut la art.104 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, suspendarea inspectiei fiscale poate fi dispusa de conducatorul inspectiei fiscale in anumite situatii expres prevazute si numai daca astfel s-ar impiedica finalizarea inspectiei fiscale.

In speta, societatea a solicitat suspendarea inspectiei fiscale in data de 26.01.2016, odata cu data stabilita pentru discutia finala, astfel incat in mod justificat, prin adresa nr.x/AIF/27.01.2016, inregistrata la societate sub nr. x/27.01.2016, organele de inspectie fiscala nu au acceptat solicitarea de suspendare a inspectiei fiscale.

4. Referitor la solicitarea de introducere a altor persoane in procedura de solutionare:

Avand in vedere aspectele constatate in timpul inspectiei fiscale si tinand seama de dispozitiile art.275 din Codul de procedura fiscala nu se justifica cererea de introducere in procedura de solutionare a contestatiei a societatilor comerciale care au efectuat transporturile aferente celor x de facturi.

5. Referitor la solicitarea de a fi ascultati inainte de solutionarea contestatiei:

In temeiul art.276 alin.5 din Legea nr.507/2015 privind Codul de procedura fiscala si pct.9.12 din Instructiunile aprobate prin OPANAF nr.3741/2015, in data de 30.05.2016 a avut loc sustinerea orala a contestatiei formulata impotriva deciziei de impunere nr.F-MC x/03.02.2016, solicitata de societate la pct.C6 din contestatie.

Urmare sustinerii orale a contestatiei a fost incheiata Minuta inregistrata la DGRFPB sub nr.MBR-DGR x/30.05.2016, din care un exemplar a fost inmanat societatii.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, precum si faptul ca argumentele societatii cu privire la modalitatea de efectuare a inspectiei fiscale nu sunt de natura sa conduca la nulitatea actelor administrative fiscale atacate, care sunt expres si limitativ prevazute de Codul de procedura fiscala, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata cu privire la acest capat de cerere.

3.2. Referitor la impozitul pe profit in suma de y1 lei si la accesoriile aferente in suma de y1 lei

Prin raportul de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 ce a stat la baza deciziei de impunere contestate, organele de inspectie fiscala au efectuat verificarea impozitului pe profit pentru perioada 2009-2014, stabilind o diferenta de impozit pe profit de plata in suma totala de t lei si accesorii aferente in suma t lei, din care societatea contesta impozitul pe profit in suma de y1 lei si accesorii aferente in suma de y1 lei, *ca urmare a nedeductibilitatii cheltuielilor de vanzari si marketing in suma de s lei facturate de M B Ltd.*

3.2.1. Cu privire la impozitul pe profit in suma de y1 lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza impozitul pe profit stabilit suplimentar de plata, in conditiile in care potrivit legii nu se admit la deducere cheltuielile care nu sunt efectuate in interesul direct al activitatii si nu sunt aferente realizarii veniturilor, iar in sustinerea contestatiei nu depune niciun document care sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala cu privire la suma contestata.

In fapt, in perioada 2009-2014, SC X SRL a inregistrat in contul de cheltuieli 6287 «Alte cheltuieli cu serviciile executate de terti», contravaloarea serviciilor facturate de societatea M B Ltd din SUA, in suma totala de s lei, astfel: anul 2009 - s1 lei; 2010 - s2 lei; 2011 - s3 lei; 2012 - s4 lei; 2013 - s5 lei; 2014 - s6 lei.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu a prezentat documente care sa justifice modul in care s-a concretizat prestarea efectiva a serviciilor facturate, in conformitate cu art.21 alin. 4 lit.m din Codul fiscal si pct.48 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.44/2004.

Ca urmare, prin raportul de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 in baza careia a fost emisa decizia de impunere nr. F-MC x/03.02.2016, contestata, s-a stabilit o diferenta de ompozit pe profit aferenta perioadei verificate in suma de y1 lei.

In drept, in ceea ce priveste deductibilitatea cheltuielilor si stabilirea bazei impozabile a impozitului pe profit, potrivit Legii nr.571/2004 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.44/2004, in vigoare pe perioada verificata:

Codul fiscal:

"Art. 19 - (1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta între veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate în scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

"Art. 21 - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. (...).

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...).

m) **cheltuielile cu serviciile de management, consultanta, asistenta sau alte prestari de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestarii acestora în scopul desfasurarii activitatii proprii si pentru care nu sunt încheiate contracte; (...).**"

Normele metodologice:

"22. Cheltuielile efectuate în scopul realizarii de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea si comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrarilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare."

"48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanta, asistenta sau alte prestari de servicii trebuie sa se indeplineasca cumulativ urmatoarele conditii:

- **serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;**

- **contribuabilul trebuie sa dovedeasca necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activitatilor desfasurate."**

Prevederi legale similare au existat pe intreaga perioada supusa verificarii.

Avand in vedere dispozitiile legale sus-citate rezulta ca sunt deductibile cheltuielile efectuate de un contribuabil, numai in masura in care ele sunt efectuate in scopul obtinerii de venituri, nu se incadreaza in categoria cheltuielilor nedeductibile stabilite prin lege si se justifica realitatea si necesitatea prestatiilor.

In ceea ce priveste deductibilitatea cheltuielilor legiuitorul a stabilit categoriile de cheltuieli pentru care se acorda deductibilitate limitata si a celor nedeductibile fiscal, nefiind acceptate la deducere cheltuielile înregistrate de un contribuabil pentru care nu se justifica prestarea serviciilor in scopul desfasurarii activitatii.

In prezenta cauza, potrivit constatarilor organelor de control din Raportul de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016, societatea nu a justificat prestarea efectiva a serviciilor facturate de M B Ltd in perioada 2009-2014, motiv pentru care, in temeiul dispozitiilor art.21 alin.4 lit.m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si pct.48 din Normele metodologice de aplicare au fost considerate nedeductibile cheltuielile cu achizitia acestor servicii fiind stabilita suplimentar o diferenta de impozit pe profit .

Din constatările organelor de inspectie fiscala si din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, raportat la sustinerile din contestatie si din adresele privind completarea dosarului cauzei rezulta urmatoarele:

1. In data de 28.11.2008, SC X SRL a incheiat, in calitate de beneficiar cu societatea M B Ltd, cu sediul in W, SUA, in calitate de prestator, contractul de prestari servicii de vanzari si marketing, avand ca obiect furnizarea de servicii de marketing pe piata industriei modei, in vigoare din data de 01.12.2008.

Potrivit clauzelor contractuale:

* Art.2 - Sectiunea 2.1: Pe durata contractului, M este de acord sa presteze servicii de marketing, in conformitate cu clauzele si conditiile prezentului contract. Toate actiunile intreprinse de M in numele X trebuie sa genereze noi tranzactii comerciale pentru Verso care sa se concretizeze in generarea de incasari.

La Sectiunea 2.2: M va promova interesele X si ii acorda asistenta in relatia cu clientii.

La Sectiunea 2.3: Partile sunt de acord ca onorariul pentru servicii, pe care X il plateste societatii M pentru serviciile prestate in temeiul prezentului contract se bazeaza pe mentinerea de catre X a unei cifre de afaceri de peste s milioane USD pe an, cu clienti actuali si viitori. M va primi un onorariu pentru servicii in valoare de s USD pe luna incepand cu data de 01 decembrie 2008.

* Art.3 - Sectiunea 3.1 - Obligatiile M :

- sa reprezinte interesele comerciale ale X in relatia cu clientii actuali si viitori ai acesteia ;

- sa negocieze comenzile primite in numele X;

- sa identifice potentiali clienti pentru X si sa negocieze cu acesti potentiali clienti pentru a asigura semnarea contractelor de vanzari sau a comenzilor.

La Sectiunea 3.2 - Obligatiile X:

- sa informeze societatea M cu privire la capacitatea de productie si programul de productie al Verso;

- sa probeze toate contractele de vanzare inainte ca M sa incheie toate contractele de vanzari cu clientii;

- sa ii plateasca societatii M onorariul pentru servicii cu promptitudine si in deplina conformitate cu prezentul contract.

2. In baza contractului incheiat, in perioada ianuarie 2009 - decembrie 2014, SC X SRL a inregistrat in contul 6287 "Alte cheltuieli cu serviciile prestate de terti" sumele facturate de firma M B Ltd, in suma totala de s lei, din care: pentru 2009 - s1 lei; pentru 2010 - s2 lei; pentru 2011 - s3 lei; pentru 2012 - s3 lei; pentru 2013 - s4 lei; pentru 2014 - s5 lei.

3. Pentru justificarea cheltuielilor inregistrate, societatea a prezentat in timpul inspectiei fiscale urmatoarele documente:

Rapoarte de activitate intocmite anual, pe fiecare an din perioada 2009-2014, intitulate "Raport de activitate 2009...2014", purtand mentiuni identice, cu caracter

general: "Prezentul raport de activitate este o sinteza a tuturor activitatilor efectuate in 2009....2014, descrise din punct de vedere al evolutiei fata de anul 2008", iar Sinteza consta in:

Negocieri cu clientii

Titlul activitatii - Intalniri/discutii cu clientii X.

Obiectiv - Negocierea comenzilor de productie plasate de clienti.

Rezultate vizate - Mentinerea nivelului de productie al X.

Contracte noi/Cienti noi

Titlul activitatii - Actiune comerciala specifica pentru prezentarea X.

Obiectiv - Identificarea de noi clienti potentiali.

Rezultate vizate - mentinerea nivelului de productie al X.

Intocmirea raportului - W L in numele M B .

Alte persoane implicate sau consultate - Parteneri de afaceri confidentiali.

Data raportului - martie 2010...2014.

Detalierea activitatilor vizand clientii contine mentiuni referitoare la:

2009 : - negocieri cu clientii X privind mentinerea unitatilor de productie la capacitate maxima ;

- negocieri privind preturile;

- vizite la clientii X (principalul client N N) pentru mentinerea numarului de bucati;

- calatoriile de afaceri.

2010: - negocieri cu clientii X privind mentinerea unitatilor de productie la capacitate maxima;

- discutii cu furnizorii ;

2011: - mai multe vizite la clientii X;

- eforturi pentru a negocia comenzi noi.

2012: - negocieri cu clientii X privind mentinerea unitatilor de productie la capacitate maxima;

- discutii cu furnizorii;

2013 : - negocieri in scopul mentinerii nivelului de comenzi;

- discutii cu furnizorii ;

2014 : - eforturi pentru a negocia comenzi noi.

Cienti/contracte/comenzi noi

2009 - clienti noi: C C , C , K ;

2010 - comenzi negociate/primite: N N, C C, C C;

2011 - comenzi obtinute: N N, C C, C C;

2012 - comenzi primite: N N, C C, C C;

2013 - cifra de afaceri 2013: N N, C C, C C;

2014 - comanda negociata N N, C C, C C, K, The K ;

De asemenea, aceste rapoarte contin consideratii cu caracter general vizand «Modificari ale contextului activitatii in perioada de raportare» «Relatia dintre parteneri, beneficiari si alte parti» «Plan de lucru pe anul...» etc.

Rapoartele anuale au anexate tabele, in limba engleza, denumite "raport de lucru al comenzilor negociate pentru X ", pe luni, in care sunt inscrise mentiuni privind comenzile negociate cu clienti externi, pe articole de imbracaminte.

De retinut este faptul ca, in raportul de activitate intocmit pentru anul 2014 se precizeaza «In anul 2014, la solicitarea dumneavoastra, am intrerupt temporar activitatile noastre de marketing destinate dezvoltarii (...) nu au existat motive sa cautam clienti noi in 2014.»

4. Urmare explicatiilor solicitate prin adresa din data de 04.11.2015 privind modul concret de prestare a serviciilor de marketing efectuate pentru fiecare factura, rapoarte de lucru, date referitoare la locul prestarii serviciilor, persoanele care au prestat serviciile pentru X in perioada 2009-2014, la pct.12 din nota explicativa reprezentantul societatii precizeaza:

"(...) Pentru a asigura continuitatea activitatii in fiecare an sunt necesare prestarea de activitati comerciale si de marketing specifice industriei in care intreprinderea activeaza. (...) Pentru a asigura continuitatea activitatii X a decis externalizarea acestor 2 activitati (comercial si de marketing). (...) Concretizarea activitatii M B este reprezentata de insusi productia anuala realizata de X. (...) Toate activitatile specifice comerciale si de marketing in beneficiul direct al X sunt realizate de M B (gestiunea clientilor, vanzarea serviciilor X, gestionarea comenzilor, negocieri/vizite/intalniri, atragerea de noi clienti/furnizori etc). Noile comenzi primite de la clientii X reprezinta in esenta rezultatul activitatii M B si sunt, practic, rapoartele de lucru ale acestui furnizor (...)."

In sustinerea precizarilor din raspunsul la nota explicativa, contestatarul nu a anexat documente suplimentare rapoartelor de lucru prezentate mai sus.

5. Fata de aspectele constatate urmare verificarilor efectuate si explicatiilor prezentate de societate organele de inspectie fiscala au concluzionat ca documentele prezentate de societate nu dovedesc necesitatea efectuarii cheltuielilor in scopul desfasurarii activitatii X si modul concret in care au fost prestate serviciile potrivit contractului incheiat cu prestatorul, respectiv rapoarte de activitate intocmite lunar, defalcate pe fiecare activitate.

6. Potrivit dispozitiilor legale anterior invocate, in ceea ce priveste cheltuielile cu serviciile pentru care nu a fost acceptata deducerea:

- pe de-o parte, serviciile trebuie sa aiba la baza contracte in care sa fie precizate serviciile prestate, termenele de executie, tarifele percepute, valoarea totala a contractului, iar defalcarea cheltuielilor sa se faca pe intreaga durata a desfasurarii sau a realizarii obiectului contractului;

- pe de alta parte, serviciile trebuie sa fie efectiv prestate si sa fie justificate cu documente, prestarea efectiva sa fie justificata prin situatii/devize de lucrari, procese-verbale de receptie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piata sau **orice alte materiale corespunzatoare** si sa fie justificata necesitatea efectuarii cheltuielilor pentru specificul activitatilor desfasurate.

Pe cale de consecinta, nu poate fi acceptata deducerea cheltuielilor care nu au la baza documente prin care sa se faca dovada efectuarii prestarilor si necesitatea prestarii acestora in scopul desfasurarii activitatii proprii.

7. Concluzionand, in ceea ce priveste justificarea prestarii efective a serviciilor in baza contractului incheiat, se retin urmatoarele :

Desi obiectul contractului consta in furnizarea de servicii de marketing pe piata industriei modei, in special in Franta si SUA, contestatarul a prezentat ca justificare a prestarii serviciilor rapoarte de activitate intocmite anual pentru perioada verificata, *toate*

avand mentionate aceleasi tipuri de activitati cu caracter general, intre care: negocieri cu clientii X, negocieri privind preturile, vizite la clientii X, in principal la N N, calatorii de afaceri, discutii cu furnizorii, fara a fi intocmite rapoarte de activitate lunare in care sa se precizeze in mod concret serviciile prestate, numarul de ore afectat acestor activitati, termenele de executie, tarifele percepute, locul unde au fost prestate serviciile, persoanele care au prestat serviciile, avand in vedere ca in toate aceste rapoarte este mentionat numai numele reprezentantului M B care a intocmit aceste rapoarte, in timp ce la rubrica "Alte persoane implicate sau consultate" se mentioneaza "Parteneri de afaceri confidentiali".

Prin urmare, societatea nu a prezentat nicio dovada concudenta din care sa rezulte modul concret in care M B Ltd a participat la incheierea contractelor de vanzare-cumparare cu clientii X si la obtinerea de comenzi suplimentare fata de cele existente la momentul incheierii contractului de prestari servicii, avand in vedere ca pe toata perioada 2009-2014 clientii au fost aceeasi.

8. In sustinerea contestatiei, societatea nu a depus niciun document suplimentar fata de cele prezentate in timpul controlului care sa justifice prestarea efectiva a serviciilor facturate de M B Ltd de catre reprezentantii acestei societati, respectiv situatii de lucrari, rapoarte de lucru sau alte inscrisuri din care sa rezulte ca acestea au fost efectuate in interesul direct al activitatii si in scopul realizarii de venituri impozabile, precum si modul in care s-au materializat aceste servicii in activitatea societatii, in obtinerea de venituri suplimentare in perioada 2009-2014 si care sa contrazica aspectele constatate de inspectia fiscala, desi potrivit art.276 din Codul de procedura fiscala avea aceasta posibilitate.

Faptul ca nu exista justificarile necesare privind necesitatea prestarii serviciilor în scopul desfasurarii activitatii societatii si prestarea efectiva a serviciilor din contractele incheiate, respectiv situatii de lucrari, procese-verbale de receptie, rapoarte de lucru studii de fezabilitate, de piata sau orice alte materiale corespunzatoare, asa cum prevad dispozitiile art.21 (4) din Codul fiscal: "*sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile*" si pct.48 din Normele metodologice de aplicare: "Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanta, asistenta sau alte prestari de servicii: (...) serviciile trebuie sa fie efectiv prestate", iar *prestarea efectiva sa fie justificata*", invocate anterior, simplele afirmatii ale societatii privind justificarea deductibilitatii cheltuielilor cu marketingul, dovedita prin :

- specificul activitatii desfasurate, respectiv prin legatura dintre obiectul de activitate al societatii si natura serviciilor contractate;
- continuitatea activitatii prin atragerea de clienti noi;
- lipsa unui departament de marketing si a personalului specializat in marketing si comercial

nu pot fi retinute ca argumente pentru acordarea deductibilitatii acestor cheltuieli.

Se reține că încheierea contractului de prestări servicii între părți cu respectarea clauzelor contractuale, reprezintă voința juridică a părților privind prestarea serviciilor, iar existența contractului, precum și deținerea unor facturi, nu sunt suficiente pentru deducerea cheltuielilor aferente, ci numai în măsura în care societatea justifică prestarea efectivă a serviciilor cu documente.

Față de cele menționate, se reține că **societatea nu a justificat nici în timpul inspecției fiscale și nici în susținerea contestației, necesitatea efectuării acestor**

achiziții de servicii prin specificul activităților desfășurate, respectiv nu a prezentat documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea.

Se reține că prin Decizia nr.1325/2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut faptul că „efectuarea corespunzătoare a serviciului trebuie probată, căci legiutorul a conceput dreptul de deducere nu ca pe o ficțiune, folosirea sintagmei serviciul să fie prestat, implică prezentarea dovezilor de prestare a realității serviciilor prestate”.

Proba (dovada) prestării efective a serviciilor și necesitatea achiziționării acestora depinde de natura serviciului prestat, de specificul activității, motive pentru care nu a fost prevăzut un anumit tip de document justificativ, lăsându-se la latitudinea/aprecierea contribuabilul (prestator) să stabilească ce documente se impun a fi întocmite.

De asemenea, indiferent de probele (dovezile) aduse de contribuabil, acestea trebuie să prezinte un anumit grad de exactitate și de detaliu pentru a putea permite o identificare a acestora în corelație cu serviciul prestat și cu specificul activității desfășurate.

De asemenea, în speță se rețin și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție cuprinse în Decizia nr.1261/12.03.2014, potrivit căroră:

„(...) pentru a admite deductibilitatea costului acestor servicii se impune prezentarea de probe care să facă dovada prestării efective a serviciilor dar și a legăturii cheltuielilor la care se referă cu activitatea curentă a contribuabilului.

Având în vedere marea diversitate a serviciilor de management, asistență sau alte servicii legea română inclusiv normele metodologice nu fixează o listă exhaustivă de mijloace de probă admisibile pentru a dovedi faptul că serviciile au fost efectiv prestate.[...].”

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că simpla achiziție a unui serviciu pe numele persoanei impozabile nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic serviciului achiziționat, respectiv pentru desfășurarea unei activități producătoare de venituri.

Invocarea art.21 alin.2 lit.i din Codul fiscal nu poate fi reținută căta vreme, desi potrivit acestei prevederi cheltuielile pentru marketing sunt considerate deductibile la calculul profitului impozabil, in lipsa justificarii efectuării lor in interesul direct al activității si in scopul realizării de venituri impozabile, acestea nu pot fi acceptate la deducere.

Ca atare, in mod corect organele de inspectie fiscala au incadrat cheltuielile in suma de s lei in categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit.

In consecinta, in mod corect organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe profit in suma de y1 lei.

3.2.2. Cu privire la accesoriile aferente impozitului pe profit in suma de y1 lei, cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile in suma de y1 lei, in conditiile in care, la pct.3.2.1. a fost stabilit un impozit pe profit suplimentar de catre inspectia fiscala pentru care s-a dispus respingerea contestației

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite de inspectia fiscala nr. F-MC x/03.02.2016, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGAMC a stabilit in sarcina contestatarei accesorii in suma de y1 lei, reprezentand majorari de intarziere/dobanzi de intarziere in suma de y1 lei si penalitati de intarziere în suma de y1

lei aferente diferentei de impozit pe profit in suma de y1 lei, calculate pentru perioada 25.04.2010 - 21.01.2016.

In drept, in ceea ce priveste calcularea accesoriilor, potrivit dispozitiilor OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

Codul de procedura fiscala, republicat, valabil incepand cu data de 31.07.2007:

"**Art. 119** - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, **se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.**"

"**Art. 120** - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, **majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.** (...).

(5) Modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor. (...).

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Potrivit art.119 si art.120 din Codul de procedura fiscala, republicat, asa cum a fost modificat si completat prin OUG nr. 39/2010, cu aplicabilitate de la data de 1 iulie 2010:

"**Art. 119** - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere."

"**Art. 120** - (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, **dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.** (...).

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (...).

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Incepand cu data de 1 octombrie 2010, nivelul dobanzii de intarziere a fost modificat prin OUG nr.88/2010, astfel:

"**Art.120** – (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datoreaza începând cu

ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situatia în care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza majorari de întârziere pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, începând cu ziua imediat urmatoare scadentei si pâna la data stingerii acesteia inclusiv. (...).

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.(...).

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

“**Art.120¹** - (1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sancționeaza cu o penalitate de întârziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalitatii de întârziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza în primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de întârziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza în urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de întârziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa împlinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de întârziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.”

(3) Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la suma de y1 lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 se retine ca, stabilirea in sarcina contestatarei de majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Intrucat in ceea ce priveste debitul de natura impozitului pe profit in suma de y1 lei, contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, iar prin contestatie nu se prezinta o alta situatie privind calculul accesoriilor, se va respinge contestatia si pentru accesoriile in suma de y1 lei conform principiului de drept “**accessorium sequitur principalem**”.

3.3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată si la accesoriile aferente in suma totala de y2 lei, cauza supusă soluționării este dacă Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei in ceea ce priveste obligatiile fiscale stabilite prin decizia de impunere contestata, in conditiile in care prin adresa nr. x AIF/25.02.2016, confirmata de

primire de organul de cercetare penala in data de 03.03.2016, DGAMC a sesizat Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti in vederea efectuarii cercetarilor necesare pentru a stabili daca exista indicii cu privire la existența sau inexistența elementelor constitutive ale unei infracțiuni.

În fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr F-MC nr.x/03.02.2016, Activitatea de inspectie fiscală din cadrul DGAMC a verificat TVA pentru perioada 01.01.2010-31.12.2014, urmare decontului de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare depus de societate sub nr. x/08.07.2015, cu control ulterior.

Urmare verificarii realitatii si legalitatii tranzactiilor comerciale derulate de societate in perioada verificata, inspectia fiscala a constatat urmatoarele:

1. In perioada 20.09.2010-04.10.2012, X SRL a emis catre firma F Paris din Franta facturi de livrare in suma totala de t lei, in baza contractului de vanzare-cumparare nr.x/15.02.2010 avand ca obiect productia de haine pentru femei cu accesorii si tesaturi de la cumparator, pentru care a aplicat scutirea de TVA prevazuta la art.143 alin.2 lit.a din Codul fiscal.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca pentru un numar de x facturi emise catre clientul extern societatea nu a facut dovada ca bunurile au parasit teritoriul Romaniei.

Conform datelor inscrise in CMR transportul a fost efectuat de catre diverse societati comerciale.

Urmare adreselor nr.15.12.2015 si nr.17/15.12.2015 prin care inspectia fiscala a solicitat, documente privind justificarea scutirii de TVA pentru livrarile intracomunitare efectuate catre F Paris prevazuta la art.143 alin.1 lit. a-i, art.143 alin.2 si art.144¹ din Codul fiscal, in conformitate cu prevederile art.10 alin.1 lit.b din Instructiunile de aplicarea a scutirii, aprobate prin OMEF nr.2421/2007, societatea a prezentat facturi si CMR-ri, constatandu-se urmatoarele deficiente:

- prin adresa din data de 21.12.2015 au fost prezentate CMR-ri care au inscrisa la rubrica „Destinatar” mentiunea „D S U K, Franta”, fara avea inserata nicio mentiune la rubrica „locul descarcarii”, denumirea beneficiarului marfii, adresa sediului social, adresa locului de descarcare a produselor (localitate, strada, numar etc.);

- prin adresa din data de 11.01.2016 au fost prezentate *alte* CMR-ri, in fotocopie, care au aplicata la rubrica 24 „Receptia marfii” stampila societatii F Paris, desi in contract este stipulat ca loc de livrare D , Franta,

nefiind prezentate CMR-ri care sa confirme in original sau in fotocopie semnatura, stampila si data unde a fost receptionata marfa;

- din analiza CMR-rilor atasate la punctul de vedere nr.x/21.01.2016 si a celor transmise cu adresele nr.x/21.01.2016 si nr.x/25.01.2016 rezulta ca nu au fost respectate prevederile art.6 alin.1 lit.d si e si pct.3 din Decretul nr.451/1972 cu privire la mentionarea datelor si informatiilor referitoare la denumirea beneficiarului marfii, adresa sediului social, adresa locului de descarcare a produselor (localitate, strada, numar etc.) si faptul ca marfurile au fost descarcate pe teritoriul Frantei si nici o alta indicatie utila care sa reprezinte proba a contractului de transport neavand inscrisa conditia de livrare pe CMR;

- nu a fost prezentat registrul de poarta in care sa fie consemnate toate intrarile si iesirile in si din incinta unitatii a mijloacelor de transport cu numerele de inmatriculare inscrise pe CMR-ri si nici acte aditionale la contractul nr.x/15.02.2010 referitoare la modificarea prevederilor din contract privind transportul;

- din continutul notei explicative a directorului economic din data de 12.01.2016 rezulta ca marfa pleaca de la X catre client insotita de factura si CMR, semnat de societate si de transportator, iar dupa descarcarea marfii la destinatie societatea trebuia sa primeasca un alt exemplar de CMR, cu stampila de receptie a marfii „lucru carea nu s-a intamplat intotdeauna.”

Fata de aspectele constatate, echipa de inspectie fiscala a stabilit ca pentru livrarile efectuate catre societatea F Paris in perioada 20.09.2010-04.10.2012, X SRL nu poate beneficia de scutirea de TVA, prevazuta la art.143 alin.2 lit.a din Codul fiscal, intrucat nu poate face dovada ca marfurile au parasit in mod faptic teritoriul Romaniei, iar societatea nu a luat toate masurile aflate in puterea sa, pentru a se asigura ca operatiunile comerciale efectuate catre F Paris nu o determina sa participe la o fraudă.

Prin raportul de inspectie fiscala F-MC x/03.02.2016, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere F-MC x/03.02.2016, contestata, organele de inspectie fiscala au stabilit ca operatiunile in cauza reprezinta livrari interne si au colectat TVA in suma de s lei, in conformitate cu art.140 alin.1 din Codul fiscal.

2. In luna aprilie 2012, X SRL a incheiat, in calitate de cumparator, cu C-S I SRL, in calitate de vanzator, contractul de vanzare-cumparare nr.x/01.04.2012 avand ca obiect vanzarea-cumpararea investitiei in curs-constructie provizorie, in valoare de s lei, la care se adauga TVA.

Cumparatorul se obliga sa efectueeze operatiunile de demontare, incarcare si transport pe cheltuiuala proprie.

Societatea a inregistrat in evidenta contabila factura seria CS nr.x/12.04.2012 emisa de C-S I SRL, in valoare totala de s lei, din care TVA in suma de s lei.

In data de 21.05.2012, X SRL a incheiat, in calitate de promitent vanzator, cu R R SRL, in calitate de promitent cumparator, antecontractul de vanzare-cumparare avand ca obiect vanzarea-cumpararea materialelor folosite la edificarea constructiei, iar in data de 23.11.2015, in timpul inspectiei fiscale a fost incheiat actul aditional nr.1 la antecontractul de vanzare-cumparare.

Totodata, in data de 21.05.2012, X SRL a incheiat, in calitate de proprietar, cu Ro Ra SRL, in calitate de custode, contractul de custodie, privind lasarea in custodie a bunurilor specificate in anexa 1, insotita de situatia cu componentele depozitului metalic (*panou acoperis, panou lateral, profile*) si situatia inventarierii elementelor depozitului metalic aflat in custodie la data de 31.12.2014, care nu cuprinde totalitatea partilor componente ale constructiei achizitionate in vederea dezmembrarii, avand anexate 12 avize de insotire a marfii in perioada iunie-septembrie 2012.

Pentru clarificarea aspectelor legate de contractul de custodie a fost solicitat un control incrucisat la Ro Ra SRL finalizat in procesul verbal incheiat la data de 13.01.2016 si inregistrat la DGAMC sub nr.x, din care au rezultat urmatoarele aspecte:

- Ro Ra SRL nu a avut relatii comerciale cu X SRL;
- Ro Ra SRL se afla in acelasi grup de firme cu Ra SRL fiind furnizor de semifabricate;
- Ro Ra SRL nu cunoaste numele delegatului mentionat pe avizele de expeditie;
- elementele de hala nu se regasesc in evidenta contabila a societatii si in inventarele anuale fiind transportate si depozitate in aer liber, fara un inventar exact;

- anterior contractului de custodie, între X SRL și Ro Ra SRL a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.x/21.03.2012 privind vânzarea-cumpărarea construcției provizorii, reziliat prin convenția din data de 21.05.2015.

Din notele explicative date de reprezentantul societății au rezultat următoarele:

- depozitul cumpărat de la C-S a fost mutat în conservare urmând a fi vândut către Ra SRL, care s-a ocupat de demontarea, transportul și conservarea depozitului în perioada iunie-septembrie 2012;

- vânzarea nu a mai avut loc pentru că Ra nu a reușit accesarea fondurilor europene pentru a face achiziția solicitând pasuire până la sfârșitul anului 2016;

- imobilizarea în curs a fost înregistrată în contul 231 fiind inventariată la sfârșitul anului 2014, conform legii.

Urmare verificărilor efectuate, echipa de inspecție fiscală a constatat următoarele:

- construcția care face obiectul contractului de vânzare-cumpărare nu reprezintă investiție în curs întrucât C-S nu face dovada deținerii terenului, ci reprezintă o vânzare-cumpărare de materiale folosite la edificarea construcției, înregistrate eronat în contul 231 și nu ca materiale;

- nu a fost prezentat proces verbal de dezmembrare în care să fie menționate materialele rezultate din desființarea construcției provizorii;

- în contractul de custodie încheiat cu Ro nu au fost specificate în totalitate bunurile achiziționate, fiind menționate doar panouri și profile și nu există o evidență scriptică completă a acestora;

- X nu a înregistrat în contul 351 materialele în custodie și în listele de inventariere întocmite în perioada 2012-2014 conform Legii nr.82/1991 și OMFP 2861/2009 și nu poate face dovada existenței în gestiunea proprie sau în custodie a tuturor elementelor rezultate din dezmembrare;

- valoarea totală a bunurilor trimise în custodie a fost diminuată nejustificat față de valoarea contractului de vânzare-cumpărare.

Față de aspectele constatate, echipa de inspecție fiscală a stabilit că societatea nu are dreptul de deducere a TVA aferentă achiziției efectuate de la C-S Imobiliar SRL, întrucât nu poate face dovada existenței în gestiunea proprie sau în custodie a tuturor elementelor rezultate din dezmembrarea imobilizării achiziționate.

Prin raportul de inspecție fiscală F-MC x/03.02.2016, în baza căruia a fost emisă decizia de impunere nr. F-MC x/03.02.2016, contestată, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA în suma de s lei, în conformitate cu art. 145 alin.2 lit.a din Codul fiscal.

Având în vedere aspectele constatate, cu adresa nr. x AIF/25.02.2016, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGAMC a transmis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale nr. F-MC x/03.02.2016 întocmită în baza raportului de inspecție fiscală F-MC x/03.02.2016, împreună cu anexele care fac parte integrantă din acesta și procesul verbal nr. x/26.01.2016 în care au fost consemnate deficiențele constatate Parchetului de pe lângă Tribunalul București, solicitându-se întreprinderea măsurilor ce se impun pentru a stabili dacă sunt întrunite elementele unei infracțiuni, fiind confirmat de primire de organele de cercetare penală la data de 03.03.2016.

În drept, potrivit prevederilor art. 277 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-MC x/03.02.2016 încheiat la X SRL, în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-MC x/03.02.2016, contestate, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite de societate există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Aceasta interdependență constă în faptul că în urma verificărilor întreprinse, organele de inspecție fiscală au suspectat nelegalitatea tranzacțiilor derulate de X SRL prin nejustificarea legalității livrarilor și achizițiilor efectuate în perioada verificată, organele de inspecție fiscală considerând că modul de derulare a operațiunilor între societate și alți agenți economici poate întruni elementele unei infracțiuni.

Ca urmare, în condițiile în care speta privește determinarea bazei impozabile a TVA, care trebuie să aibă la baza tranzacții legale și să fie justificate cu documente, organele administrative de soluționare a contestației nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, prioritatea de soluționare având-o organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, potrivit principiului de drept "penalul ține în loc civilul", precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema legalității acestora, nefiind însoțite de documente justificative.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr.449/26.10.2004 s-a pronunțat în sensul că „*întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2 din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii*”, menționând în cuprinsul aceleiași Decizii faptul că pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ.

Prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.(1) din Codul de Procedură Penală, potrivit cărora „*hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia*”.

De asemenea, prin Decizia nr.449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că *„pentru indentitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ“*.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul DGAMC- Activitatea de Inspectie Fiscala a înaintat Parchetului de pe langa Tribunalul Bucuresti constatările efectuate consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F-MC x/03.02.2016 pentru a se analiza caracterul infraccional al operatiunilor derulate de societate.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrăurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

Totodată se reține că, practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparabile.

A proceda astfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu toate consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația anterioară artificiei respectiv va fi restabilită. (CEJ – Cauza 255/2002 Halifax & alții).

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latură penală, se va suspenda soluționarea contestației formulată de SC X SRL pentru suma totala de y2 lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar in suma de y2 lei si accesorii aferente TVA in suma de y2 lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează :

[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”.

De asemenea, pct. 10.2-10.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 3741/2015, statuează că:

“10.2. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art.276 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția data de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține imputernicitului contestatarului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de imputernicit, conform legii.

10.3. În situația în care solicitarea de reluare a procedurii aparține contestatarului, organele de soluționare vor cere organului fiscal abilitat, printr-o adresă, comunicarea faptului ca motivul de încetare a suspendării soluționării contestației a rămas definitiv.

10.4. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată .”

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art.19 și art.21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.22 și pct.48 din Normele metodologice, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art.6, art.9, art.94, art.104, art.105, art.107, art.109, art.119, art.120 și art.120¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.102.1 și pct.102.2. din Normele metodologice, aprobate prin HG nr.1050/2004, art.277 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 10.2-10.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 3741/2015:

DECIDE

1. Respinge ca neintemeiată contestația formulată de SC X SRL cu privire la aspectele procedurale.

2. Respinge, în parte, ca neintemeiată contestația formulată de SC X SRL împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectoratul Fiscal nr. F-MC x/03.02.2016 emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul DGAMC, pentru impozitul pe profit și accesoriile aferente în suma totală de y1 lei.

3. Suspendă, în parte, soluționarea contestației formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC x/03.02.2016 emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul DGAMC, pentru taxa pe valoarea adăugată și la accesoriile aferente în suma totală de y2 lei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la data comunicării, la Curtea de Apel București.

